

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudce Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj) a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: N. V. S., bytem K.V.
zastoupen Mgr. Zdeňkem Ptáčkem, advokátem, sídlem Májová
608/23, Cheb

proti

žalované: **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem
Praha, náměstí Hrdinů 1634/3,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 11. 2016, č. j. MV-106293-5/SO-2016

takto:

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 24. 11. 2016, č. j. MV-

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

106293-5/SO-2016 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo změněno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 25. 6. 2016, č. j. OAM-706-11/ZR-2016 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), jímž bylo žalobci zrušeno povolení k trvalému pobytu podle § 871 odst. 1 písm. c) a e) zákona o pobytu cizinců a byl mu udělen výjezdní příkaz na 30 dní od právní moci rozhodnutí tak, že povolení k trvalému pobytu se ruší podle § 871 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců, ve zbytku bylo prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno.

II.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že napadené, resp. prvoinstanční rozhodnutí porušuje ustanovení správního řádu a Listiny základních práv a svobod, neboť přijaté řešení nedopovídá okolnostem případu, správní orgány nevyšly dotčené osobě vstříc a nepostupovaly v souladu se zákony.
3. Podle žalobce správní orgány nesprávně vyhodnotily zjištěný skutkový stav. Již v prvoinstančním rozhodnutí je žalobci vyčítáno, že „*na zaslanou výzvu nereagoval a se spisem se neseznámil.*“ Žalobce nemohl realizovat svá práva ve správním řízení, neboť se nacházel ve vazbě.
4. Žalobce dále uvedl, že v odvolání namítal nedostatečné zjištění skutkového stavu stran závěru prvoinstančního orgánu ohledně účelovosti manželství žalobce.
5. Žalobce konstatoval, že má v ČR zajištěné zaměstnání.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

6. Žalovaná ve svém vyjádření k podané žalobě plně odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a uvedla, že napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvoinstanční bylo vydáno v souladu s právními předpisy.

IV.

Posouzení věci soudem

7. Vzhledem k tomu, že žalovaná souhlasila s rozhodnutím o věci samé bez jednání a žalobce se i přes výzvu soudu ve lhůtě dvou týdnů nevyjádřil, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) o věci samé bez jednání.
8. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

V.

Rozhodnutí soudu

9. Soud primárně připomíná, že podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. musí být z žalobního bodu patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Každá taková námitka (bod) musí být dostatečně konkrétní. Z povahy soudního řízení správního vyplývá, že je to žalobce, který obsahem podání – žaloby – vymezuje rozsah přezkumu jím napadeného rozhodnutí. Je tedy na

žalobci, jak prostřednictvím žalobních bodů vymezí přezkumnou činnost soudu. Nejvyšší správní soud došel ohledně náležitostí žaloby proti rozhodnutí správního orgánu k tomuto závěru: *I. Líčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věci určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. II. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. III. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.* [viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, čj. 2 Azs 92/2005-58, publikovaný pod č. 835/2006 Sb. NSS; toto i další zde zmíněná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou k dispozici na www.nssoud.cz]. Účastníci řízení by tedy měli svá podání náležitě konkretizovat. Námitka, má-li být kvalifikovaná, by měla být konkrétní, protože na obecnou námitku těžko žádat jinou odpověď, než opět relativně obecnou.

10. Prizmatem řečeného, podstatná část žaloby neobstojí. Vždyť jak jinak nahlížet na obecné a konkrétními tvrzeními nepodložené námitky typu „*napadené, resp. prvoinstanční rozhodnutí porušuje ustanovení správního řádu a Listiny základních práv a svobod, neboť přijaté řešení nedopovídá okolnostem případu, správní orgány nevyšly dotčené osobě vstříc a nepostupovaly v souladu se zákony*“ Žalobce nikterak nekonkretizoval, v čem je rozhodnutí nezákonné či nesprávné, v čem přesně spatřuje nedostatky jeho odůvodnění, jaké konkrétní okolnosti nebyly zkoumány, příp. jaká žalobcova práva nabytá v dobré víře byla porušena. Takto formulové námitky proto objektivně nebylo možné vypořádat.
11. Žalobcova polemika ohledně možnosti realizovat procesní práva v rámci správního řízení nemůže být důvodnou, neboť žalobce nijak nevymezil, v čem konkrétně toho údajně omezení mělo ovlivnit zákonnost správních rozhodnutí.
12. Bezpředmětné je pak tvrzení týkající se nedostatečného zjištění skutkového stavu stran závěru prvoinstančního orgánu ohledně účelovosti manželství žalobce. Je nezbytné zdůraznit, že s touto námitkou se žalovaná ztotožnila a tento důvod pro zrušení trvalého pobytu z výroku rozhodnutí vypustila.
13. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

14. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měla právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, když měla ve věci plný úspěch. Jelikož žalované žádné důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly, ani nepožadovala jejich náhradu, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 29. 5. 2020

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu